

۱۴۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ الْمَوْلَى

سفر به سرزمین مهین
دانو (ارمنستان)

سید زین

انتشارات نظری

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست‌نویسی
یادداشت
عنوان دیگر
موضوع
رده بندی کنگره
رده بندی دی
شماره کتابت ملی

: وزیر، سعید / ۱۳۱۸
: سفر به سرزمین مهین بانو (ارمنستان) / سعید وزیر
: تهران: انتشارات نظری ۱۳۹۶
: ۲۲۴ ص
: ۹۷۸-۶۰۰-۲۸۹-۶۳۶-۰
: فیا
: چاپ قبلی کتاب حاضر تحت عنوان "سفر به کشور شیرین (انار انگور
آراوات)" توسط واج در سال ۱۳۹۰ منتشر شده است.
: سفر به کشور شیرین (انار انگور آراوات)
: وزیر-سعید، ۱۳۱۸ - سفرها-ارمنستان-سفرنامه ها-سیر و سیاحت
: DSI۱۶۵ / ۷ ص ۱۳۹۶
: ۹۱۵/۶۶۲۰۴
: ۴۶۴۹۲۸۲

نام کتاب : سفر به سرزمین مهین بانو (ارمنستان)

نویسنده : سعید وزیر

نوبت چاپ : اول -

شمارگان : ۵۰۰

« کلیه حقوق مادی، چاپ و نشر مخصوص و محفوظ نامر می باشد »

دفتر مرکزی : تهران، خیابان ولی عصر (عج)، خیابان سید حسن الدین

اسدآبادی (یوسف آباد)، نبش خیابان فتحی شقاقی، جنب بانک صادرات

پلاک ۳۲، طبقه ۲، واحد ۱۷

E-mail: nazaribook@yahoo.com

www.nashrenazari.com

تلفن : ۸۸۱۰۲۷۷۵

همراه : ۰۹۱۹۰۱۲۹۴۵۵

قیمت : ۱۵۰۰۰۰ ریال

انتشارات نظری

مقدمه

در زبان و ادب فارسی، داستان عاشقانه شیرین و خسرو، عاشقانه شناخته شده است. حکیم نظامی در منظومه ماندنی شیرین و خسرو، سرزمین ارمن را زادگاه سبزه می‌داند و بر این باور است که «مهمین بانو»، عمه شیرین است و ملکه ارمنستان - از سویی خسرو نیز از شاهان دوره ساسانی است و ایرانی؛ اما آنچه این داستان را خواندنی می‌کند، نه به این علت است که یک شاهزاده ارمنی یا شاه ایران دل در گرو عشق یکدیگر دارند؛ بلکه از این جهت است که عثقه را می‌شود گرفت و اسیر کرد و به زندان انداخت. از این روست که خسرو شاه ایرانی، که به آیین «به‌دینی» است، اسیر چلیپای شیرین صلیب پرست می‌شود. تا این جا را داشته باشید، حالا به سراغ تاریخ می‌رویم.

به روایت تاریخ، به موجب معاهده ننگین ترکمن چای، نخجوان و ایروان از پیکر ایران جدا شد و به مالکیت روسیه درآمد. این عهدنامه به باور من، چه ننگین باشد چه نباشد، ایروان جدا شده از ایران را به ایران برنمی‌گرداند. اکنون نزدیک به دو قرن است که ارمنستان از ایران جدا

شده است و در آغاز روسیه تزاری، زندگی مردم را رقم می‌زد. پس از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ ارمنستان، یکی از ۱۵ جمهوری شوروی شد و ۲۵ سالی است که با عنوان یک کشور مستقل به زندگی سیاسی، فرهنگی و اقتصادی خود ادامه می‌دهد. کشوری با مساحت تقریبی ۲۹۸۰۰۰ کیلومتر و جمعیتی در حدود سه میلیون و نیم. کشوری کوچک؛ اما با تاریخ رفیع و غنی. گرچه من و زنم در سفر چند روزه خود به ایروان، پایتخت ارمنستان، سرانستیم تا از همه مکان‌های تاریخی، فرهنگی، طبیعی، موزه‌ها و دیدنی‌های آن دیدن کنیم، با این همه در همین توقف کوتاه توانستیم با مشاهده، شنیدن و گفتگو با این و آن و با یاری کتاب‌ها و جزوه‌هایی که همراه بودیم، پنجره‌ای به سوی فرهنگ، معماری، افسانه‌ها، اسطوره‌ها، حماسه‌های پهلوانی این دیار بگشاییم و از دیده‌ها و شنیده‌ها و باورها یادداشت‌هایی به دست آوریم و چنین کردیم.

باری، غروب روز دوشنبه ۱۷ خرداد که بر آن رسیدیم تا سرزمین زمردین ارمنستان را به سوی ایران ترک کنیم، از یاد بردیم که واج‌های مقدس سرزمین ارمنستان؛ سنگ، آب، نور، سبزه و آفتاب، انگر، آراغات و انار است و آوازه‌هایی درباره عشق، بی‌عدالتی‌ها و انارهایی که در حال شکفتن‌اند. آوازه‌هایی که طعم و بوی زندگی را همراه با ریزش دانه‌های انار بر روی خاک و سنگ و جنگل ماندنی می‌کند و این گونه بود که سفر به کشور شیرین نوشته شد.